

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/216/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813207785
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8813207785.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a Mgr. Miloša Koleka právnej veci žalobkyne D. B., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XX, K. nad J., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalobkyne Právne služby spotrebiteľom a vlastníkom bytov, so sídlom v Košiciach, Škultétyho 3, zastúpeného JUDr. Darinou Solárovou, so sídlom Škultétyho 3, Košice proti žalovanému Rapid life životná poisťovňa, a. s., so sídlom Garbiarka 2, Košice, o zrušenie rozhodcovského rozsudku s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 30.6.2014, č. k. 3C/227/2013-164 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok okrem výroku o trovách konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zrušil rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 3C/1491/2012 zo dňa 19.1.2012, vydaný rozhodcom JUDr. Michalom Škriabom. Zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania. Vyslovil, že o trovách konania sa rozhodne po právoplatnom rozhodnutí vo veci samej.

V dôvodoch rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že bolo potrebné posúdiť, či osobitné zmluvné dojednania podpísané aj žalobkyňou v súvislosti s poisťovňou uzatvorenou medzi účastníkmi konania dňa 19.2.2010 možno považovať za individuálne dohodnuté a v takom prípade by rozhodcovská doložka bola uzatvorená platne. Mal za zistené, že rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná. Individuálnym dojednaním nebolo podpísanie osobitných zmluvných dojednaní ako súčasť všeobecných podmienok žalovaného a individuálnosť dojednania nevyplýva ani z toho, že v tlačive o záznamoch a potrebách klienta je vopred predformulovaná všeobecná informácia o možnosti riešiť spory v rozhodcovskom konaní. Je tak nesporné, že v rámci rozhodcovského konania boli pri rozhodovaní porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku, konkrétne § 53 ods. 4 písm. r/, porušená bola zásada rovnosti účastníkov (§ 40 ods. 1 písm. g/ zákona č. 244/2002 Zb.), a to už pri výbere rozhodcu. Súd žalobe vyhovel v zmysle § 40 ods. 1 písm. c/, j/ citovaného zákona. Ako nedôvodnú vyhodnotil námietku žalovaného o možnosti žalobkyne odmietnuť časť poisťovných podmienok (časť XV.) týkajúcich sa rozhodcovskej doložky podľa bodu 4 osobitných dojednaní. Základnou podmienkou právomoci rozhodcov je existencia zmluvy medzi stranami. Rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná. Podľa žalovaného by tak platilo, že všetky rozhodcovské zmluvy dohodnuté so spotrebiteľom sú individuálne vyjednané len z dôvodu, že spotrebiteľ uviedol o jeden podpis v zmluve navyše. Úplne by sa strácal cieľ a zmysel súdnej kontroly formulárových podmienok, ktorých obsah spotrebiteľ nemôže nijako zmeniť. Spotrebiteľ mohol rozhodcovskú doložku ako celok iba prijať alebo odmietnuť, rozhodcovskú doložku si nevymienil, keďže jej obsah, vrátane relevantných pravidiel rozhodcovského procesu zjavne nepoznal. Dôkazné bremeno preukázania individuálneho dojednania spočíva na dodávateľovi, teda

žalovanom, čo vyplýva z § 53 ods. 3 OZ. V danom prípade žalovaný toto dôkazné bremeno neuniesol a ťažko si možno predstaviť opak v prípade predtlačeneho formulára, ktorý žalovaný pri svojej činnosti používa. Preto žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovel.

Súd prvého stupňa ďalej poukázal na to, že žalovaný v priebehu konania navrhol prerušiť konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. s poukazom na to, že obdržal nález Ústavného súdu SR II. ÚS 499/2012, ktorým Ústavný súd SR konštatoval porušenie základného práva žalovaného na spravodlivý proces, a to postupom Najvyššieho súdu SR v exekučnej veci sp. zn. 2Cdo/5/2012. Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v konaní sp. zn. 2Cdo/5/2012 bolo Ústavným súdom SR zrušené, je takmer totožné s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/1/2012, teda s uznesením, o ktoré žalobkyňa opiera svoju argumentáciu v konaní. Uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 382/2013, Ústavný súd prijal na ďalšie konanie sťažnosť žalovaného, ktorou namieta porušenie základných práv na súdnu ochranu, a to v súvislosti s postupom a uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/1/2012. Má za to, že v konaní pred Ústavným súdom SR sa tak rieši otázka, ktorá môže mať význam aj pre toto konanie.

Súd prvého stupňa v tejto súvislosti zdôraznil, že nie je možné urobiť záver, že v konaní na Ústavnom súde SR dôjde k zrušeniu spomínaného uznesenia Najvyššieho súdu SR a neznamená, že eventuálne zrušenie uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/13/2013 Ústavným súdom SR, vo vzťahu ku ktorému týmto ústavným orgánom zatiaľ rozhodnuté nebolo, môže mať zásadný význam pre rozhodnutie vo veci samej. Záver, že eventuálne zrušenie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR musí mať dopad a zásadný význam pre toto konanie nie je preukázaný, pretože súd sa opiera predovšetkým o znenie zákona, nie o rozhodnutie tohto súdu, ale predovšetkým o zákon č. 244/2002Zb., preto tento návrh na prerušenie konania zamietol.

Uviedol, že o trovách konania sa rozhodne postupom podľa § 151 ods. 3 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol rozsudok zmeniť tak, aby žalobu ako nedôvodnú zamietol, alternatívne navrhol rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania žalovaný uvádza, že súd prvého stupňa sa opomenul zaoberať argumentom v tom zmysle, že poisťné zmluvy sú za istých podmienok na základe 19 ods. Smernice 93/13/EHS vyňaté spod posudzovania, či ide o neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Súd prvého stupňa si neuvedomil podstatnú okolnosť, že poisťná zmluva ako výnimka medzi inými spotrebiteľskými zmluvami má zákonom normovanú aj tzv. predzmluvnú fázu. Táto je normovaná zákonom č. 340/2005 Zb.. V tejto fáze sprostredkovateľ poistenia kontaktuje občana za účelom podrobného informovania o poistení a súvisiacich okolnostiach. Tento záznam o potrebách klienta ako výsledok zákonom požadovanej činnosti sprostredkovateľa je garantom správnosti, pravdivosti, jeho obsahu vo vzťahu k žalovanému. Poisťovňa nemala inú možnosť ako akceptovať tento záznam ako pravý, verne odrážajúci priebeh predzmluvnej komunikácie s klientom v presvedčení, že preukazuje skutočný rozsah splnených povinností sprostredkovateľa poistenia z citovaného právneho predpisu. Súd prvého stupňa však zákonom požadovanú povinnosť nezohľadnil, naopak, v rozpore s predloženým dôkazom - záznamom o potrebách klienta tvrdí, že záznam je len predtlačným formulárom a tvrdí, že klient nebol oboznámený s ustanoveniami o rozhodcovskom konaní. Tento záver súdu prvého stupňa žalovaný nepovažuje za opodstatnený a je v rozpore s vykonaným dokazovaním v tejto veci. Súd prvého stupňa ďalej nezdôvodnil ako dospel k zisteniam, ktoré mali vplyv na výrok rozhodnutia v merite veci, keď v súvislosti k sporným skutkovým skutočnostiam, či sú alebo nie sú osobitné zmluvné dojednania súčasťou všeobecných zmluvných podmienok a v súvislosti s tým, či boli alebo neboli dojednané individuálne jednoducho konštatuje, že tzv. osobitné zmluvné dojednania sú súčasťou všeobecných poisťných podmienok a súčasťou poisťnej zmluvy, keď je vylúčené prijať záver o náležite osobitne dojednanej zmluvnej podmienke. Z čoho tak vychádza ťažkou určiť, keďže súd nevykonal dôkaz listinou - všeobecnými poisťnými podmienkami a osobitnými zmluvnými dojednania a nemohol mať tak pre svoj záver žiadne podklady. Je vylúčený záver súdu, že preto, že všeobecné poisťné podmienky a osobitné zmluvné dojednania sú v predtlačenej formulárovej forme, tak automaticky to vylučuje záver o individuálnom dojednaní. Uvádza, že v tomto prípade spotrebiteľ ako klient mal možnosť sa oboznámiť aj s týmito zmluvnými podmienkami a mal možnosť neprijať ich tým, že ich nepodpíše s tým, že ich preškrtnie, o čom sa v nich samotných mohol dočítať. Aj keby bol nepozorný

a neprečítal si tieto dojednania, mal možnosť písomne odmietnuť do 30 dní od uzatvorenia zmluvy XV. časť VPP. Uvedené súd prvého stupňa nezohľadnil. Bol povinný sa s týmito argumentmi zo strany žalovaného vysporiadať, čím spôsobil, že dané rozhodnutie je arbitrárne, čo potvrdzujú aj viaceré nálezy Ústavného súdu SR. Súd ďalej tvrdí, že spotrebiteľ mal možnosť ako celok rozhodcovskú doložku prijať alebo odmietnuť, na druhej strane tvrdí, že rozhodcovská doložka nebola dojednaná individuálne, pretože ju spotrebiteľ nemohol odmietnuť, lebo bola súčasťou všeobecných poisťných podmienok. Dospel k zisteniam, ktoré si navzájom odporujú a potom dospel k nesprávnemu záveru, že rozhodcovská doložka nebola dojednaná individuálne. Namietá spôsob, akým súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovania, a to predovšetkým pokiaľ ide o oboznámenie listinných dôkazov. To, že sudca vykonal dôkaz v rozpore so zákonom, resp. nevykonal dôkaz a dané listiny neprečítal, potvrdzuje aj čas začatia pojednávania o 09:00 hod. a skončenia pojednávania o 10:00 hod.. Z vyplývajúceho veľkého rozsahu spisu a listín nebolo by možné, aby bol celý spis prečítaný za tento čas. Nemohlo tak byť účastníkom známe, ktoré dôkazy súd vykonal, pretože ich považuje za právne významné, a ktoré naopak za právne významné pre posúdenie sporu nepovažuje, čím znemožnil účastníkom konania konať pred súdom a predkladať ďalšie návrhy dôkazov. Svojim konaním spôsobil porušenie ústavného princípu rovnosti účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy SR. Súd ďalej podľa žalovaného založil rozhodnutie v merite veci na nesprávnej interpretácii právnej normy, keď tvrdí, že rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná a vylučuje spotrebiteľa z možnosti obrátiť sa so svojimi nárokmi na všeobecný súd. Podľa zákona o rozhodcovskom konaní predsa účastník rozhodcovského konania môže v prípade nespokojnosti s rozhodnutím rozhodcovského súdu žalobou domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku na súde z určených dôvodov. Zákon dojednania rozhodcovskej doložky ako takej v spotrebiteľskej zmluve pripúšťa. Nepripúšťa sa, aby sa spory s dodávateľom riešili výlučne v rozhodcovskom konaní. Poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR IV. ÚS 394/2012. Ústavný súd vyjadril, že spotrebiteľ v prípade, ak sa konanie viedlo na rozhodcovskom súde, má možnosť dosiahnuť v prípade nespokojnosti nápravu v súdnom konaní. Ak si súd výkladom právnej normy nebol istý, mal prerušiť konanie a položiť prejudiciálnu otázku, čo stanovuje aj rozhodnutie IV. ÚS 95/2010. Súd tak založil rozhodnutie na nesprávnom právnom závere, ktorý je v rozpore s výkladom Súdneho dvora, ktorý je záväzný pre súdy všetkých členských štátov. Žalovaný v konaní poukázal aj na to, že predmetná vec nie je spotrebiteľským sporom, ale sporom o zrušenie rozhodcovského rozsudku, v ktorom už nejde primárne o spor medzi spotrebiteľom a dodávateľom, ale o vecné preskúmanie postupu rozhodcovského súdu. Nejde o konanie, v ktorom by bol žalobca ako spotrebiteľ oslobodený od súdnych poplatkov. Súd sa tak nevysporiadal s právne relevantnými skutočnosťami významnými pre samotné rozhodnutie vo veci. V niektorých prípadoch si súd sám protirečil, čo spôsobilo nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozsudku. Súd viedol súdne konanie v rozpore s Občianskym súdnym poriadkom, čo vyplýva aj zo zápisnice o pojednávaní. V konečnom dôsledku uvedené viedlo k upretiu práva účastníkov na spravodlivý proces. Svojim konaním sa súd dopustil takých procesných väd, kedy skutkové zistenia nemal podložené procesne správnym dokazovaním, ktoré určuje zákon a dôkaznými prostriedkami, s ktorými procesný predpis ráta. V zmysle týchto dôvodov žalovaný navrhol podanému odvolaniu vyhovieť.

Žalobkyňa a ani vedľajší účastník vystupujúci na strane žalobkyne sa k odvolaniu žalovaného nevyjadrili.

Odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu v zmysle zásad vyjadrených v ust. § 212 ods. 1, 2 O. s. p. spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie opodstatnené nie je.

Je potrebné konštatovať, že súd prvého stupňa vo veci dostatočne zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil, vo veci následne správne rozhodol a skutkové zistenia súdu prvého stupňa majú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že dňa 19.2.2010 uzatvorili poisťnú zmluvu, ktorej súčasťou tvorili aj Všeobecné poisťné podmienky pre poistenie zjednávané Prvou česko-slovenskou poisťovňou Rapid, a.s.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v dobe uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3,4 citovaného zákona, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r/ citovaného zákona, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 citovaného zákona, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku len ak

- a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),
- b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,
- c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
- d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,
- e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,
- f) na vydaní rozhodcovského rozsudku sa zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,
- g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),
- h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona,
- i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,
- j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Ako bolo vyššie uvádzané, predmetná poisťná zmluva bola uzatvorená 19.2.2010 a preto by mala rešpektovať ustanovenia OZ uvedené v citovanom § 52 ods. 1 a nasled. týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, keď je potrebné konštatovať, že táto zmluva je v rozpore s § 53 ods. 4 písm. r) OZ.

Je zrejmé, že podľa článku XV. Všeobecných poisťných podmienok, ktoré sú súčasťou predmetnej poisťnej zmluvy, bolo medzi účastníkmi dohodnuté, že všetky vzájomné spory a sporné nároky z

poistenia sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom. Rozhodcovské konanie sa pritom zásadne riadi zákonom č. 244/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Súčasťou týchto Všeobecných obchodných podmienok pre poistenie dojednávané Prvou česko-slovenskou poisťovňou Rapid, a.s. je aj časť XVII. - Záverečné ustanovenia a v rámci nich Osobitné zmluvné dojednania pod č. 4460100093, ktoré v bode 3 formulujú vôľu účastníkov v prípade akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami podrobiť sa rozhodcovskému konaniu v zmysle časti XV. týchto Všeobecných poistných podmienok a toto ustanovenie chápu zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku. Nemožno súhlasiť s argumentáciou žalovaného v tom zmysle, že takýmto spôsobom sa zabezpečilo individuálne dojednanie predmetnej rozhodcovskej doložky, čo by znamenalo, že ak aj ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskom vzťahu, pri jej individuálnom dojednaní by ju bolo potrebné rešpektovať. Z týchto dojednaní nevyplýva, aby v prípade ich nepodpísania žalobkyňou mala stratiť platnosť tiež časť XV. Všeobecných poistných podmienok. Aj pokiaľ žalobkyňa Osobitné zmluvné dojednania podpísala, jej povinnosťou plynúcou zo Všeobecných povinných podmienok bolo podrobiť sa rozhodcovskému konaniu.

Cieľom akejkoľvek rozhodcovskej zmluvy je nepochybne dosiahnuť prejednanie prípadného sporu rozhodcom alebo súkromnou osobou, na ktorého zmluvné strany delegovali takúto právomoc. Rozhodcovská zmluva sa často vyjadrí len v podobe rozhodcovskej doložky, ktorá splýva s ostatnými podmienkami v štandardnej zmluve. V porovnaní s ostatnými zmluvnými podmienkami je však význam rozhodcovskej doložky osobitý, pretože pri vzniku sporu, súkromná osoba rozhodne o právach a právom chránených záujmoch s cieľom dosiahnuť nový kvalifikovaný záväzok z pôvodnej zmluvy. Rozhodcovskú doložku si žalobkyňa v danom prípade osobitne nevyjedнала, nakoľko táto splývala s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohla len zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť Všeobecným poistným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu vyvolanému dodávateľom. Rozhodcovská zmluva uzatvorená so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o tom, čo tá -ktorá voľba konkrétne znamená. Z uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy žiadne informácie o rozdieloch medzi riešením sporu pred rozhodcovským súdom a všeobecným súdom nevyplývajú. K samotným okolnostiam uzatvárania poistnej zmluvy bola v konaní vypočutá žalobkyňa a z obsahu ďalších predložených listinných dôkazov nevyplýva, aby zo strany sprostredkovateľa poistenia jej bolo poskytnuté riadne vysvetlenie dôsledkov uzatvorenia rozhodcovskej doložky. Práve so zreteľom na to, že tzv. osobitné zmluvné dojednania sú súčasťou Všeobecných poistných podmienok a súčasťou uzavretej poistnej zmluvy, vylučuje prijať záver o náležite osobitne dojednanej zmluvnej podmienke.

Je preto potrebné uzavrieť, že došlo k porušeniu ustanovenia § 40 ods. 1 písm. g/, j/ Zákona o rozhodcovskom konaní, nakoľko formuláciou rozhodcovskej doložky došlo k porušeniu zásady rovnosti účastníkov rozhodcovského konania práve so zreteľom na to, že táto rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná so spotrebiteľom a vylučuje spotrebiteľa z možnosti obrátiť sa so svojimi nárokmi aj na všeobecný súd. Navyše boli porušené aj všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu spotrebiteľa, a to už spomínané ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka.

Súd prvého stupňa teda postupoval správne, pokiaľ žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku vyhovel s tým, že rozhodnutím súdu prvého stupňa v tejto veci nedošlo k upretiu prístupu ku spravodlivosti na uplatnenie zmluvného nároku zo zaniknutej poistnej zmluvy od žalobkyne.

K námietke žalovaného o nedostatočnom zdôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa je potrebné uviesť, že prvostupňový súd venoval dostatočnú pozornosť tomu, ako bola rozhodcovská doložka v predmetnej poistnej zmluve a súvisiacich listinách naformulovaná, analyzoval jej umiestnenie vo všeobecných poistných podmienkach a osobitných zmluvných dojednaniach a vyvodil z týchto zistení aj správny právny záver. Dokazovanie vykonané na súde prvého stupňa potvrdilo, že žalobkyňa nemala možnosť takto formulovanú podmienku nijakým spôsobom ovplyvniť a žalovaný sa zodpovednosti v tomto smere zbaviť nemôže, ani s poukazom na pôsobenie sprostredkovateľa poistenia pri uzatváraní predmetnej poistnej zmluvy v zmysle zákona č. 340/2005 Z.z. Práve táto okolnosť a teda pôsobenie sprostredkovateľa poistenia pri uzatváraní predmetnej poistnej zmluvy, je dôkazom toho, že tieto

predložené doklady, teda všeobecné poisťné podmienky a ich súčasť v podobe osobitných zmluvných dojednaní nebolo možné meniť.

Pokiaľ ide o návrh žalovaného na prerušenie konania, je potrebné poukázať na ust. § 109 ods.2 písm. c/ O.s.p., podľa ktorého, pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Citované zákonné ustanovenie upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania. Predmetné ustanovenie dopadá na procesné situácie, v ktorých súd môže konanie prerušiť, no nemusí tak urobiť. Prerušenie konania je tu na úvahe vec prejednávajúceho súdu a je upravené ako procesná možnosť tohto súdu, nie však jeho povinnosť. Prerušenie konania v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia predpokladá, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Z hľadiska kritéria významu riešenej otázky pre rozhodnutie súdu môže ísť iba o otázku, ktorá je pre rozhodnutie podstatná. Ak by sa v inom konaní riešila len celkom okrajová otázka, prípadne otázka, od ktorej posúdenia rozhodnutie súdu nezávisí, nebude prerušenie konania namieste.

Ako plynie z obsahu spisu, žalovaný požiadal o prerušenie konania z dôvodu prebiehajúceho konania pred Ústavným súdom SR, v ktorom sa prejednáva ústavná sťažnosť podaná žalovaným vo vzťahu k uzneseniu Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 1/2012. Aj odvolací súd konštatuje, že otázky riešené v súčasnosti v konaní pred Ústavným súdom SR nemajú priamy dopad na argumentáciu uvedenú v žalobe, ktorou sa žalobkyňa vo vzťahu k žalovanému domáha zrušenia rozsudku Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 3C 143/2012 zo dňa 19.01.2012.

Je zrejmé, že dôvodom tejto žaloby je okolnosť, že uvádzaný rozhodcovský rozsudok bol podľa názoru žalobkyne vydaný na základe tzv. rozhodcovskej doložky ako neprijateľnej zmluvnej podmienky. Žaloba je podávaná v súlade s ustanoveniami zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní s poukazom na ustanovenie § 40 ods. 1 a § 17 tohto právneho predpisu.

Z uvedeného tak plynie, že žalobkyňa v konaní argumentuje predovšetkým poukazom na Zákon o rozhodcovskom konaní v spojení s Občianskym zákonníkom so zdôraznením, že rozhodcovská doložka je neprijateľná zmluvná podmienka, dojednaním ktorej došlo k porušeniu predpisov na ochranu spotrebiteľa a to okrem iného aj v spojitosti s ustanovením § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, podľa ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Súd prvého stupňa preto dôvodne nevyhovel návrhu žalovaného na prerušenie konania a odvolací súd poukazujúc na všetky uvádzané dôvody rozsudok ako vecne správny potvrdil postupom podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p..

Z dôvodu, že súd prvého stupňa si vymienil o trovách konania rozhodnúť po právoplatnom skončení veci podľa § 151 ods. 3 O.s.p., aj o trovách tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v súlade s § 224 ods. 4 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.